

Sygn. akt IV KK 295/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego
w sprawie **J. G.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 8 lutego 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na
niekorzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 5 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...],

**uchyła zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej kary i
przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B.
do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem nakazowym z 5 czerwca 2017 r., uznał J. G.
za winnego przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s. i wymierzył mu za to

karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych, każda po 10 zł, a na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. orzekł przepadek dwóch urządzeń do gry na automatach. Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 17 czerwca 2017 r.

Kasację od prawomocnego wyroku nakazowego złożył w dniu 28 maja 2018 r., w trybie art. 521 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok co do kary na niekorzyść skazanego, zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 23 § 3 k.k.s. polegające na ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny poniżej jej ustawowej wysokości, która nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia, co oznacza, że stawka dzienna w niniejszej sprawie nie mogła być niższa niż 61,66 zł. W konsekwencji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z powodu swej oczywistej zasadności zasługiwała w całości na uwzględnienie.

Art. 23 § 3 k.k.s. wyraźnie stanowi, że stawka dzienna grzywny nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia. Według art. 53 § 4 k.k.s., minimalnym wynagrodzeniem jest wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847). Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 11 września 2015 r. (Dz. U. poz. 1385), minimalne wynagrodzenie za pracę w roku 2016 wynosiło 1850 zł. Siłą rzeczy dolną granicę wysokości stawki dziennej grzywny stanowiła kwota 61,66 zł.

Niewątpliwie zatem Sąd właściwy dopuścił się rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa wskazanego w kasacji. Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.).

Uwzględniając regulację z art. 447 § 2 k.p.k., mającą zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym (art. 518 k.p.k.), w tym dotyczącym również spraw karnych skarbowych (art. 113 § 1 k.k.s.), warto zaznaczyć – mimo że wydaje się to oczywiste – że rozstrzygnięcie kasatoryjne nie objęło wzruszeniem orzeczenia

o przepadku urządzeń do gry na automatach, albowiem przepadek rzeczy, podobnie zresztą jak środek kompensacyjny, nie stanowi środka karnego.